

"Ik woonde naast de alt- saxofonist Henk van Es"

Ik woonde naast de alt- saxofonist Henk van Es, die op woensdagavond altijd een jamses- sion had op de eerste etage boven de antiekwinkel van Bertha Boothen- bauer in het Spiegelkwartier.

Horen en zien vergingen je als hij harmonieleer aan het oefenen was, dat deed hij met zijn hele lijf.

Stampen op de maat op de vloer met zijn schoenmaat 52. Enorme kanos liet hij zich aan zijn poten aangieten bij de een of andere schoenenreus of de Bata met hoefijzers er onder.

De schoenen schimmelden onder zijn poten weg omdat hij zweetpoten had.

Het was slechts namaak wat hij speelde. Achterhaalde bop clichés. Charlie Parker in zakformaat, maar dan zonder talent, zonder formaat en zonder zak.

Een Oostenrijks blaaspoepen orkest in vetleren korte broeken was er niks bij. Charlie Parker droefsnoeterige kolerere zenuwelijersmuziek voor stu- denten en die gemankeerde auteur Henk Romijn Meijer, die altijd met hoofdpijn is volgens dat interview in VN. Hail hail Rock and Roll en No More Blues.

Hank heeft toen nog een half jaar moeten zitten omdat ze een tiende gram marihuana via een microscoop in zijn broekzak vonden op het bureau Leidseplein.

Hij is verlinkt door de eigenaar van de Vana kruidenierswinkel aan de overkant op de hoek Kerkstraat Nieuwe Spiegelstraat.

Een kleine neringdoende met een NSB verleden en een geel perkamenten huid. Kinderen van NSB-ers hebben altijd die verradersmentaliteit, dat is er in gehengst tijdens WO II.

Die uitgedroogde Vana man in zijn stofjas nam via een verrekijker aan- stoot aan Hank, als hij met een plestik gietertje de zes weed plantjes water gaf op het platte dak van de antiekwinkel van zijn moeder.

"Hank is gek", zei zijn toen nog heel slanke zuster altijd en nodigde auteur dezies daarna uit om mee naar Zuid Frankrijk te gaan om een paar kubieke meter glaswerk van Lalique in te slaan.

Het kon niet : ik was net gehuwd en we hadden een dochter van een paar maanden.

Ik wist niet eens wat Lalique was, maar wel dat de dame die mij uitnodig- de er aangenaam uit zag.

Hank was helemaal niet gek, die had net als ik met goed gevolg de kweek- school voor onderwijzers gevolgd, was naar Parijs gelift en ging voor een paar rotcenten met homos mee om te kunnen vreten.

Niks op tegen. Het vreten gaat voor de moraal. Voor een belegde boter- ham spuugde hij een liefhebber in zijn bek, dat vinden die Franse intellek- tuwelen lekker. Acteurs hebben dat ook. Voor die on stage gaan zeggen ze tegen elkaar in goed Nederlands "Break a leg" of "Spuug ze in de bek". Een onaangenaam volkje die actrutten en actretuels. Subsidie vreters. Nu is de eerder genoemde dame even vet als haar moeder indertijd.

Als je een meisje leuk vindt, moet je eerst maar eens goed naar haar moe der kijken, dan weet je hoe ze er later uit zal zien.

Zei Nietzsche dat niet, die ouwe rukker met zijn syfilis? Nou, dan hoef je niet meer.

Gelukkig ben ik gezond van onderen na die spuiten antibiotica tegen een vrijwel resistente druiper, die ik had opgelopen bij een veneriese dame uit Haarlem in 1968, maar ik liet het pas na maanden lang door etteren repa-reren.

© oktober 2016, fredvanderwal, BasicPublishing.nl